

TOULKY PŘEDJAŘÍM

Jaro pomalu přichází k nám a zima ukončuje svoji vládu. Připravily jsme si pro vás dvě básničky, které se naučíte a budeme si je pak společně říkat ve školce. K té první máš v závorce napsaný i pohyb :-)

JARO

Vyšlo slunce, zasvítilo, (chůze)

na nebi se otočilo, (ruce v bok, otáčení)

každá kytka maličká, (podřepy)

radost má ze sluníčka. (ruce v bok a otáčení)

Ke slunci se naklání, (úklony stranou ve vzpažení)

listy z hlíny vyhání.

J A R N Í

Karel V. Rais

Zazvonila pěnkavice,
že jde jaro k nám,
písničky že lesům nese,
květy lučinám.

Starý čtverák špaček hvízdá
s vršku topolu:
„Zapějme si zase jednou
jarní pospolu!”

Na lučině tlupa dětí
v jednom klubičku,
veselí jim září v oku,
štěstí na líčku.

Ze sasanek bílé věnce
vlají na skrání —
a již zvučná píseň jarní
luhem uhání.

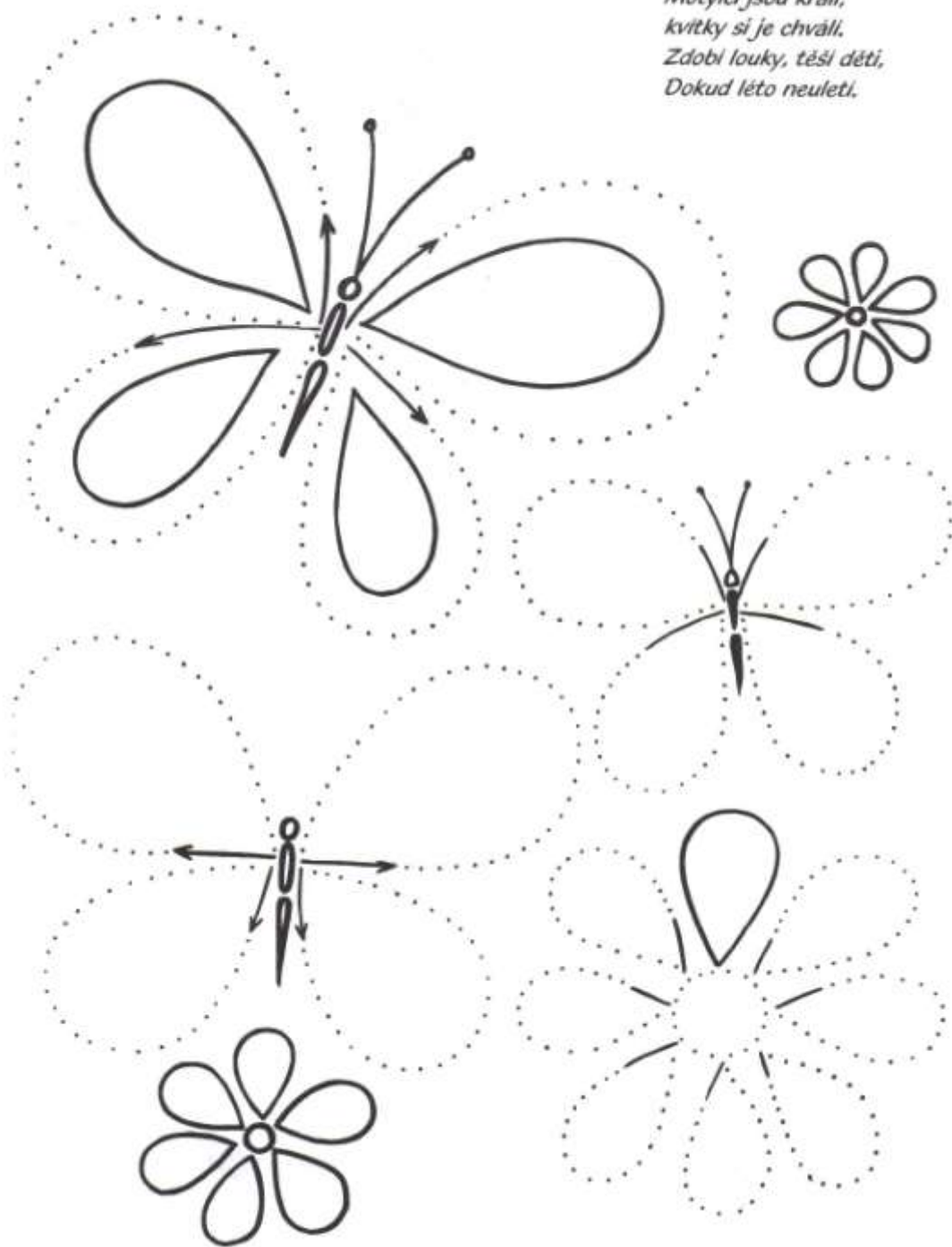
K dětským hláskům přidává se
ptačí družina...
Zjara celá příroda je
píseň jediná!

Domov

- vysvětli si s maminkou nebo tatínkem slova, kterým nerozumíš (např. sasanka, pěnkavice, lučinám ...)

GRAFOMOTORIKA - PRAC. LISTY:

*Motýlci jsou králi,
kvítky si je chválí.
Zdobí louky, těší děti,
Dokud léto neuleti.*

Listečky květů a křídla motýlů mají tvar slzičky. Pozorně ji dokreslí a obrázek vybarví pestrými barvami.

OBTÁHNI CO NEJPŘESNĚJI ŠEDÉ ČÁRY, KTERÉ VEDOU OD ZVÍŘÁTEK.

Nápady pro Aničku

*Kvítkům bzučí písničky
pracovité ...
(včelíčky)*

*Okvětní lístky nakreslí pomocí klíček jedním tahem. Střed kvítků tvoří spirála.
Každý kvítek vybarví jinou barvou.*

PŘEDŠKOLNÍ PŘÍPRAVA:

Sněženka

*Sto bílých kapesníčků měla Sněhurka.
Ztratila své kapesníčky,
když si hrála s trpaslíčky.
Jednou v neděli z nich rýrostly sněženky.
A kde je Sněhurka?
Prý ji viděli hned tu neděli,
jak bloudí v jemném závoji
a pak mizí v bílé závěji.
Kam na léto odchází,
to nikomu nepoví.*

Jak trpaslíček kýchal z vůně sněženek

Za oknem se rojily vločky, vítr si s nimi hrál a občas hvízdal radostí: „Ó já, ty neletí, ale baletí!“ Mraky na nebi slibovaly ještě hodně a hodně těch bílých šátečků, nebo polštářků, anebo peřinek. Jen ať nesvítí sluníčko!

Slunce podřimovalo. „Dnes je pátek, já mám svátek, odpočívám,“ vzkázalo po paprsku, který chvíli kmítal sem a tam. Psal totiž ten sluneční vzkaz na nebeskou tabuli. Lidé to přečetli, a ptáci to přečetli, a zvířátka to přečetla, a stromy to přečetly. Pak nápis setřel houbou z těch nejmokřejších mračen.

„Jú, venku se chumelí!“ poskakovalo u okna v teplíčku sedm trpaslíčků.

„Určitě je plus minus pět přes devět,“ řekl první.

Sněhurka se zasmála, tiše, jako když sedá snít: „Zůstaneme v chaloupce, ano?“

Ve starých kamnech něžně praskal ohýnek.

„Tak na co si budeme hrát?“ zeptala se Sněhurka.

„Na dni v týdnu!“ vyhrkl sedmý trpaslíček, ten nejmenší.

Dobře, všichni byli pro. Jenomže, kdo bude Neděle? Skoro se o ni poprali. Nakonec si Neděli vytrucoval sedmý trpaslíček.

Trpaslíček Pondělí přichystal snídani. A protože v pondělí je každý na práci kos, dělal i to, co nebylo nutné. Například zalil červenou růžičku v květináči na okně, růžičku z papíru. Omylem ji zalil čajem a teď byl zvědavý, jestli zbledne a bude z ní růže čajové barvy, ty se mu líbí nejvíc.

Nic takového se nestalo, a tak zbytek čaje vypil a usmál se na sebe do zrcátka z ledu. To aby nebyl smutný, že se mu hokus pokus nepovedl. Chvilí se culil i na trpaslíčky. Na všechny najednou. To aby ušetřil úsměvy pro Sněhurku. Na Sněhurku se pak usmíval jako sedmikráska, když ji lechtá stín trávy. A co se nestalo! Ledové zrcátko mu z kapsy sklouzlo na zem, cinklo – a bylo po něm. Rozbilo se na sedm kousíčků, které za nic nemohly.

„Jú, teď nás čeká sedm roků neštěstí!“ vykřikl jeden z trpaslíčků.

„Ba ne, střepy přinášejí štěstí,“ řekla Sněhurka, „čeká nás sedm šťastných let, to si pište.“

Všichni se uklidnili, jen trpaslíček Pondělí si mnul ouško: „A není to málo, těch sedm roků?“

Sněhurka potřásla hlavou: „I vteřinka štěstí stojí za to, nemyslíš?“

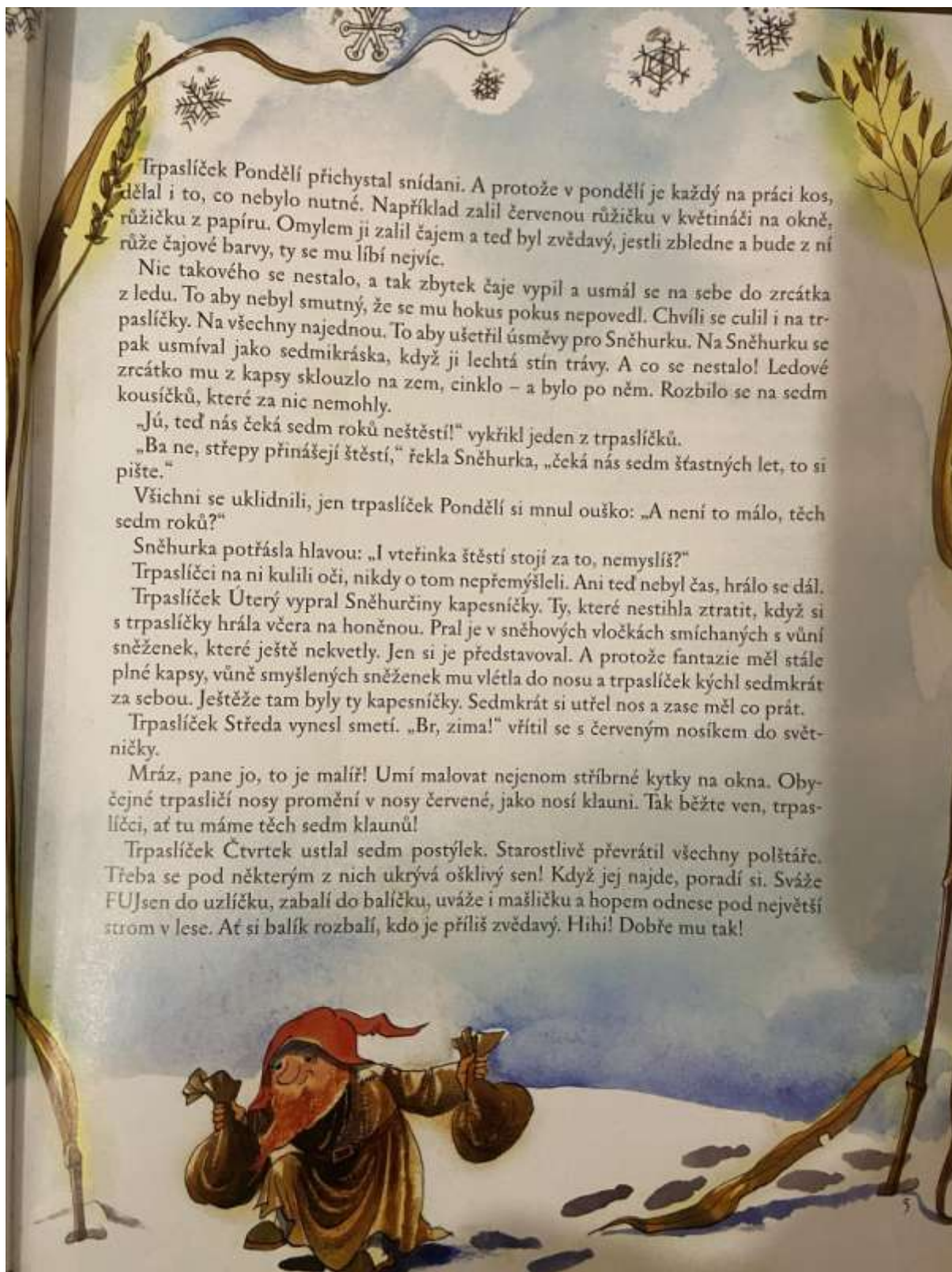
Trpaslíci na ni kulili oči, nikdy o tom nepřemýšleli. Ani teď nebyl čas, hrálo se dál.

Trpaslíček Úterý vypral Sněhurčiny kapesníčky. Ty, které nestihla ztratit, když si s trpaslíčky hrála včera na honěnou. Pral je v sněhových vločkách smíchaných s vůní sněženek, které ještě nekvetly. Jen si je představoval. A protože fantazie měl stále plné kapsy, vůně smyšlených sněženek mu vlétla do nosu a trpaslíček kýchl sedmkrát za sebou. Ještěže tam byly ty kapesníčky. Sedmkrát si utřel nos a zase měl co prát.

Trpaslíček Středa vynesl smetí. „Br, zima!“ vřítel se s červeným nosíkem do světničky.

Mráz, pane jo, to je malíř! Umí malovat nejenom stříbrné kytky na okna. Obvyčejné trpasličí nosy promění v nosy červené, jako nosí klauni. Tak běžte ven, trpaslíci, ať tu máme těch sedm klaunů!

Trpaslíček Čtvrtek ustlal sedm postýlek. Starostlivě převrátil všechny polštáře. Třeba se pod některým z nich ukrývá ošklivý sen! Když jej najde, poradí si. Sváže FUJsen do uzlíčku, zabalí do balíčku, uváže i mašličku a hopem odnese pod největší strom v lese. Ať si balík rozbálí, kdo je příliš zvědavý. Hihi! Dobře mu tak!

Trpaslíček Pátek přiložil dřívka do kamen. Chvilku nechal dvířka otevřená. To aby ostatní slyšeli, jak ohýnek zpívá. Sněhurka se zamyšleně dívala do ohně, oči jí malinko posmutněly.

„Za sedm dnů rozkvetou sněženky, pak sníh zmizí a já budu muset odejít,“ zašeptala do praskavého ticha.

Nikdo jí neodpověděl, všichni měli v krku smutnou bramboru. Jen oheň zpíval něco o tom, že když se nám po někom stýská, přestože nám schází, je pořád s námi.

Trpaslíček Sobota pomáhal Sněhurce s obědem. Ze všeho si trošku uždibl – a šup do pusy. Takový ždibek je ohromňamské mňam! Za společným stolem se pak podávalo sedm chodů: polévka z mražených kořínků, salát ze čtyřlístků štěstí, žízali ocásky, ale také stonožčí kolínka, borůvkový dort s jahodami, jahodový dort s borůvkami, no a zmrzlina z oslazených sněhových vloček. K pití byla rosonáda, šumivá zvonkoka, a kdo chtěl, mohl si dát rozmrzlý rampouch.

A co trpaslíček Neděle?

Trpaslíček Neděle si lehl do svého pelíšku. V neděli se nedělá! Ležel a ležel a ležel a ležel a ležel a ležel. Snad tam ten sedmispáč nezaspal? Ale ne. Jen byl nějaký otrávený. Ukázalo se, že nic nedělat je pěkná nuda.

„Já nehraju!“ trucoval zase.

„A co si tak zahrát Člověče, nezlob se?“ usmála se Sněhurka. Mrkla na šest trpaslíků: „My toho trucidtrpaslíčka odzlobíme!“

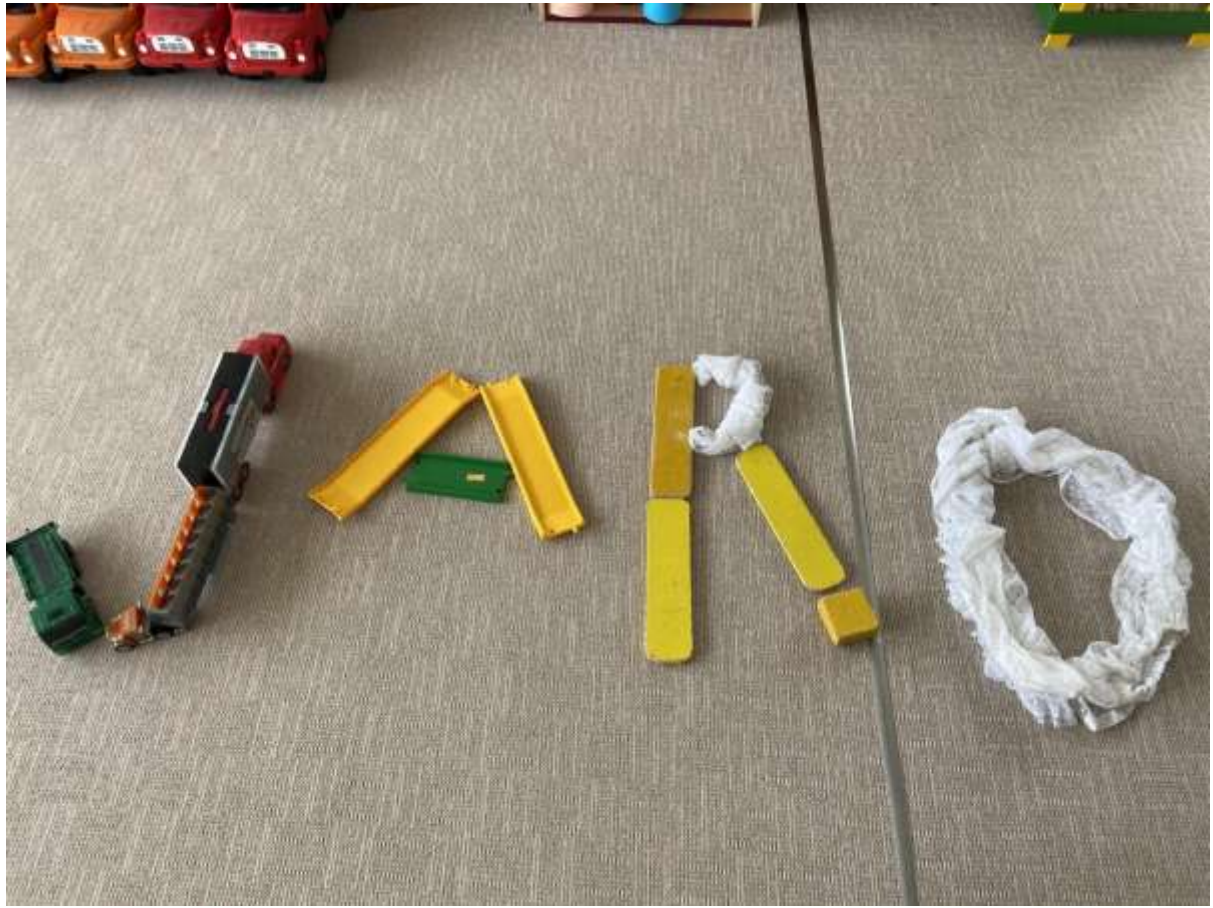

Otázky po četbě:

- Jak se trpaslíci jmenovali a co každý dělal za práci?
- Proč trpaslík Úterý kýchal?
- Proč byl trpaslík Neděle otrávený?
- Co se rozbilo trpaslíkovi Pondělí?

Úkoly po četbě:

- vyjmenuj dny v týdnu
- vyjmenuj měsíce v roce a roční období
- povídej mamince nebo tatínkovi, čím se každé roční období vyznačuje a jaké měsíce do něho patří
- popros maminku, ať ti velkými písmeny napíše na papír slovo **JARO**
- obtáhni toto slovo několikrát a pak ho zkus napsat sám/sama
 - ke každému písmenu vyjmenuj několik slov, co tě napadnou, např. (Jirka, jídlo, jablko, jogurt, ananas, asfalt...)
 - zkus si slovo JARO také složit ze svých hraček, co máš doma
 - spočítej, kolik písmen má slovo JARO

PRACOVNÍ LISTY:

Obtáhni názvy jarních květin a do rámečků zakresli tolik puntíků, kolik mají na obrázcích květů. Puntíky můžeš nahradit číslicemi.

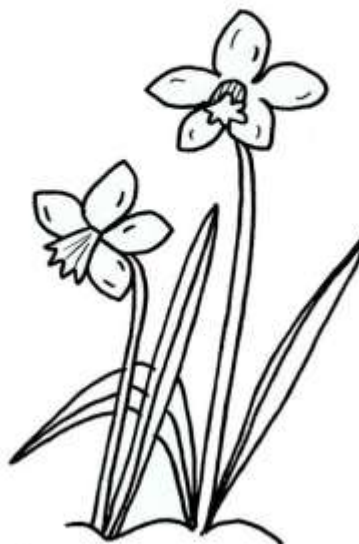
BLEDULE JARNÍ

ŠAFRÁN JARNÍ

NARCIS ŽLUTÝ

SNEŽENKA PODSNĚŽNÍK

Vybarvi v rámečku tolik obrázků správnými barvami, kolik je ve čtverečku puntíků.
Obrázky pojmenuj.

E-předškoláci

Výtvarná činnost:

- víš, že sněženka je jedna z prvních kytickek, která nám roste po zimě? Dokonce i ze sněhu může vykukovat, proto název **sněženka**, od slova sníh
- tvým úkolem bude vyrobit si takové sněženky z papíru
- pak svůj obrázek určitě přines do školky, ať si jej můžeme vystavit na nástěnce u nás. Budou tam všem dělat radost! :-)

